

De uitwerking van lofprijs op de gelovige

Andrew Wommack

Vertaling Andrew Wommack-onderwijs: oorspronkelijke titel: Effects of Praise
Een driedelige onderwijsserie, als MP3 bestand te downloaden van:

<http://www.awmi.net/extra/audio/1004>

Vertaling: Wiebrig Calderhead

Prijs de Heer. Ik ben Andrew Wommack en dit is een serie over de uitwerking van lofprijs. Lofprijs is iets wat zo constant is door het woord van God heen, dat we dit op geen enkele manier in drie tapes kunnen behandelen. Dus daarom beperken wij ons in dit onderwijs tot het bespreken van wat de uitwerking van lofprijs is. En we gaan het behandelen op drie grote gebieden: de uitwerking die lofprijs heeft op de gelovige, de uitwerking die lofprijs heeft op de duivel en de uitwerking die lofprijs heeft op God. Ik geloof dat deze drie gebieden veel meer openbaring geven van Gods woord over wat lofprijs tot stand brengt dan wat de meeste christenen ervan merken. Dus ik geloof dat dit heel nuttig is om ons te helpen te begrijpen wat het belang is van de rol van lofprijs in ons leven.

Allereerst wil ik deze hele serie inleiden door te zeggen dat ik denk dat lofprijs veel belangrijker is dan wat de gemiddelde mens denkt. Ik denk dat de meeste christenen het beschouwen als een optie. Met andere woorden, het zou goed zijn als we God prijzen, maar als we het niet doen, dan is het zeker begrijpelijk en niemand beschouwt het eigenlijk als een zonde. Toch denk ik niet dat dit het beeld is wat geschetst wordt in Gods woord. Dus voordat we overgaan tot wat lofprijs betekent voor de gelovige, wil ik eerst een aantal teksten met jullie delen, die lofprijs verheffen tot het niveau van een noodzaak. Het is een direct bevel van God. Het is niet een optie.

In Deuteronomium hoofdstuk 28, in de verzen 45 tot 47, maakt de Heer duidelijk wat de vervloeking is die over de kinderen van Israël zullen komen als zij de wet niet houden. Dit is weliswaar niet direct aan ons geschreven. Wij zijn niet de kinderen van Israël, wij zijn niet onder dit verbond. In Galaten 3:13 zegt de Schrift dat wij vrij zijn van de vloek van de wet¹ en in hoofdstuk 28 van Deuteronomium gaat het zonder meer over de vloek van de wet. Dus dit is niet direct van toepassing op ons, in die zin dat het niet voor ons geschreven is. Christus heeft ons een nieuw verbond gegeven en wij zullen niet onder de wraak en straf van God komen, ook al falen we om ons te schikken naar alle dingen van het oude verbond. Dus in die zin is het niet direct van toepassing op ons, en toch, ook al is het niet voor ons geschreven, het is toch geschreven om ons te vermanen en te leren. We zien hier Gods houding ten opzichte van bepaalde dingen. Hij geeft hier een opsomming van dingen die zondig zijn en wat het gevolg zou zijn als de Israëlieten deze zonden zouden bedrijven. En temidden van dit alles staat in Deuteronomium 28, verzen 45 t/m 47:

45 Al deze vervloeking is over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat gij verdelgd zijt, omdat gij niet geluisterd hebt naar de stem van de HERE, uw God, en de geboden en inzettingen die Hij u opgelegd heeft, niet

¹ Gal. 3:13: Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.

onderhouden hebt; 46 zij zullen onder u tot een teken en wonder zijn, en onder uw nageslacht, voor altoos. 47 Omdat gij de HERE, uw God, niet met vreugde en blijdschap gediend hebt vanwege al uw overvloed,

Onthoud dus dit: Hij vertelt ze waarom Hij deze vervloekingen over hun brengt en Hij zegt dat het is omdat ze de Here, hun God, niet met vreugde en blijdschap gediend hebben vanwege al hun overvloed.²

De meeste mensen denken, als Gods oordeel over de mensen van Israël in het Oude Testament komt, aan grote zonden, zoals afgoderij, immoraliteit, enz. of dat dit de zonden zijn bij ieder ander voorbeeld wat je kunt bedenken waarbij een oordeel over mensen komt. Maar weinig mensen zouden eraan denken dat God oordeel brengt over de mensen omdat ze geen vreugde hadden en ze niet blij en dankbaar waren voor wat God had gedaan. En toch is dat precies wat deze Schriftplaats zegt. En dat is niet de enige reden. Hun immoraliteit viel er ook wel onder, maar een van de dingen die Hij hier noemt is: omdat ze geen vreugde en blijdschap in hun hart hadden vanwege al de overvloed die God aan hun gegeven had. Met andere woorden, ze toonden geen dankbaarheid aan God en hun lofprijs werd niet aan God teruggegeven. En dat haalt lofprijs voor altijd uit de categorie dat het een optie zou zijn, iets wat wel leuk zou zijn als wij het zouden kunnen doen. "Als ik ervoor in de stemming ben, dan prijs ik de Heer." Dit verhoogt lofprijs tot een niveau dat laat zien dat dit de manier is waarop God het bedoeld had.

Nu we deze serie beginnen wil ik dat je ziet dat één van de dingen is dat God de mens geschapen heeft naar Zijn gelijkenis, en dat betekent niet alleen fysiek. Het betekent niet alleen dat we een geest, ziel en lichaam hebben, of dat soort technische dingen. Ik geloof dat één van de eigenschappen van God is dat God een vreugdevolle God is. Ik heb niet de tijd om hier in detail op in te gaan, maar we kunnen teksten aanhalen die zeggen dat Jezus gezalfd was met vreugdeolie boven al Zijn deelgenoten. Het is een tekst in het Oude Testament die in Hebreëen 1 geciteerd wordt in vers 9³. Als wij werkelijk geloven wat het Woord zegt, betekent het dat Jezus gelukkiger was dan wie van zijn tijdgenoten dan ook. God had Hem gezalfd met vreugdeolie en van oudsher is dat niet de manier waarop Jezus wordt voorgesteld, maar toch is dat precies wat het woord zegt. Ik geloof dat God zelf een God van lofprijs is, ik geloof dat God vreugdevol is. Ik geloof dat Hij blij van hart is. Hij schiep de mens niet om somber te zijn, treurig, depressief. Hij schiep ons niet om mopperaars en klagers te zijn.

Tweemaal wordt in het schrijven van Mozes vermeld dat toen de kinderen van Israël het land Egypte verlieten God dermate vertoornd was op de kinderen van Israël dat Hij bereid was ze te vernietigen en helemaal opnieuw te beginnen.⁴ En vooral was Hij vertoornd omdat ze mopperden en klaagden. Hij zei dat sinds Hij ze uit het land Egypte had geleid, ze niet opgehouden waren met klagen. God

² In het Engels, King James-vertaling: 47 Because thou servedst not the LORD thy God with joyfulness, and with gladness of heart, for the abundance of all things – *met een blij hart, vanwege de overvloed van alle dingen.*

³ Hebr. 1:9: Gerechtigheid hebt Gij liefgehad en ongerechtigheid hebt Gij gehaat; daarom heeft U, o God, uw God met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten. (zie ook Ps. 45:8)

⁴ Exodus 32: 9, 10: 9 Vervolgens zeide de HERE tot Mozes: Ik heb dit volk gezien en zie, het is een hardnekkig volk. 10 Nu dan, laat Mij begaan, dat mijn toorn tegen hen ontbrande en Ik hen vernietige, maar u zal Ik tot een groot volk maken.

gaf hun manna uit de hemel, een bovennatuurlijke voorraad aan voedsel en ze morden erover en zeiden dat ze een hekel hadden aan dit lichte brood en dat ze wensten dat ze iets anders hadden. Toen gaf Hij hun vlees te eten en daarover morden ze. Ze morden over alles wat de Heer deed. En de Schrift laat de afkeuring van God daarover zien. Precies hier laat Hij ons zien dat één van de redenen waarom Hij een oordeel over de Israëlieten zou brengen was omdat zij de Here hun God niet met vreugde en blijdschap dienden vanwege de overvloed van alles.

God schiep de mens om dankbaar te zijn. Het is een gevolg van zonde, het hoort bij de bederfelijke natuur om depressief te zijn, ontmoedigd, ondankbaar en onheilig. In 2 Timotheüs 3 schrijft Paulus iets over de tekenen van de eindtijd. Vanaf vers 1 staat er:

1 Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: 2 want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, 3 liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, 4 verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, 5 die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.

Merk op dat ondankbaarheid voorkomt in deze verschrikkelijke lijst van tekenen van de eindtijd. Vlak naast onheiligheid, aan hun ouders ongehoorzaam, lasteraars, allen die afkerig zijn van het goede. Het punt dat ik hier maak is dat dankbaar zijn niet een optie is. Het is niet iets dat leuk zou zijn als we ervoor in de stemming zouden zijn. Het is zoals God ons gemaakt heeft om te zijn. Voor degenen die werkelijk willen zijn zoals God ons bedoeld heeft, is één van de belangrijkste eigenschappen van een Christen om een lofzanger te zijn. Iemand die glorie en lofprijs aan God geeft waar het Hem toekomt, iemand die dankbaar en nederig is en God prijst. Dat zou een kenmerk van een Christen moeten zijn. Het is niet een keuze. Dit is het normale Christelijke leven. Dit is zoals God de mens bedoeld heeft te zijn.

In het eerste hoofdstuk van de Romeinenbrief spreekt Paulus erover dat ieder mens die geschapen is een intuïtieve kennis heeft van God. Het staat in Romeinen 1: 18 t/m 20.⁵ En daarna legt hij in vers 21 iets meer uit:

21 Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. 22 Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, 23 en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen lijkt op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren.

⁵ Romeinen 1: 18-20: 18 Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, 19 daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. 20 Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.

Let erop dat er hier een opeenvolging is. Eerst had ieder mens in de verzen 18 t/m 20 een intuïtieve kennis van God, waarbij Paulus in vers 20 zegt dat zij geen verontschuldiging hebben, en in vers 21 laat hij zien hoe dit begint, hoe het afdwalen van God begint. Eerst staat er dat zij Hem niet als God verheerlijkt hebben. Hier praten we over lofprijs. Ze prezen Hem niet, gaven niet de erkenning aan God die Hem toekwam. En ze waren ook niet dankbaar. En daarna, omdat ze dat niet deden, liepen hun overleggingen op niets uit. De volgende stap is dat het duister werd in hun onverstandige hart. Ik heb een serie met drie tapes over de hardheid van het hart en als het hart van iemand eenmaal verhard wordt voor God, maakt volgens Marcus 8 een verhard hart iemand geestelijk achterlijk.⁶ Dat is mijn eigen terminologie, maar dat is wat het resultaat is. Het maakt je onbekwaam om rationeel te denken zoals God ons bedoeld heeft te zijn. Dus een van de dingen die ons ervoor behoedt om af te dwalen van God is door Hem lofprijs en glorie te geven en door dankbaar te zijn.

Nu wil ik beginnen met jullie te vertellen waarom deze dingen werken. Wat voor uitwerking heeft dit op de gelovige? Waarom heeft het een uitwerking op de gelovige? Hoe heeft lofprijs een uitwerking op de gelovige?

Ten eerste, als we beginnen God te prijzen en Hem te danken, is één van de belangrijkste dingen die dit tot gevolg heeft dat het ons nederig maakt. Bijvoorbeeld, een persoon die lofprijst en dankbaar is, is iemand die voortdurend erkent dat het niet vanwege zijn eigen prestatie is dat er zegeningen en voorspoed in zijn leven zijn gekomen. Ik geloof dat dit erg belangrijk is. Want de Schrift zegt in Spreuken 16: 18 dat trots vooraf gaat aan verderf.⁷ In het derde hoofdstuk van 1 Timotheüs staat "*opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel van de duivel valt*".⁸ Dat is de invasie van satan in ons leven. 1 Petrus spreekt erover onszelf te vernederen, "*want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade*."⁹ En er zijn letterlijk honderden, zo niet duizenden teksten in het Woord van God die over nederigheid gaan. Een persoon die dankbaar is, is een nederig persoon, een persoon die erkent dat het niet uit eigen kracht is dat deze dingen zijn voortgebracht, maar dat het juist God is die hem gezegend heeft.

Toen Mozes de kinderen van Israël in het land bracht, gaf hij vlak voor zijn dood hen in het boek Deuteronomium instructies. In de hoofdstukken 7 en 8 van Deuteronomium vertelde hij hen dat als ze deze huizen binnengaan en als ze al dit land en wijngaarden ontvangen en dingen waar ze niet voor gewerkt hebben en alle vrucht die groeit en ze hebben alle huizen die al gebouwd zijn, ommuurde steden, als ze al deze overvloed krijgen, dan geeft hij hun een waarschuwing en hij vertelt ze ervoor te waken dat ze de Here hun God niet vergeten, dat Hij het was die hun deze kracht gegeven had om vermogen te verwerven, teneinde het

⁶ Marcus 8:17: En toen Hij dat bemerkte, zeide Hij tot hen: Waarom spreekt gij erover, dat gij geen broden hebt? Verstaat gij nog niet en begrijpt gij niet? Hebt gij een verhard hart?

⁷ Spreuken 16:18: Hovaardij gaat vooraf aan het verderf, en hoogmoed komt voor de val.

⁸ 1 Timoteus 3: 6b, 7: opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel des duivels valle. 7 Hij moet ook gunstig bekend zijn bij de buitenstaanden, opdat hij niet in opspraak kome en in een strik des duivels valle.

⁹ 1 Petr. 5:5b: Omgordt u allen jegens elkander met nederigheid, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.

verbond gestand te doen.¹⁰ En temidden van dit alles spreekt Mozes over het lofprijzen van God. Hij vertelt de mensen voortdurend om God te prijzen.¹¹ Hij geeft hen rituelen hoe ze hun offers aan God zouden moeten brengen en hun tienden aan God moeten brengen. En hij geeft ze expliciete aanwijzingen en lofprijs vormt er een wezenlijk deel van zodat wij ons onze oorsprong en waar we vandaan zijn gekomen in gedachten houden.

Eén van de uitwerkingen van lofprijs is dus dat het ons nederig houdt, dat het ons eraan blijft herinneren Wie onze bron is. Iemand die God niet prijst is een trots persoon, iemand die in zijn eigen dingen verstrikt is geraakt. Trots kan hier op verschillende manieren gedefinieerd worden. Trots is niet alleen het denken dat je beter bent dan iemand anders. Dat is enkel een vorm van trots. Maar kort gezegd is trots juist een gericht zijn op jezelf. Iemand die vastzit in zijn eigen problemen, die steeds maar denkt: "Wat moet ik doen". Dat hoeft niet iemand te zijn die denkt dat hij beter is dan iemand anders, maar het zou iemand kunnen zijn met een erg lage eigenwaarde, en toch is hij egocentrisch, iemand die zichzelf verteert. Het tegengif om er niet bevattelijk voor te zijn is lofprijs. Het houdt ons nederig tegenover God.

In Kolossenzen 2 staat een krachtige tekst. Deze is werkelijk een zegen in mijn leven geweest. In vers 6 staat:

6 Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, 7 geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging.

Overvloeiende verwijst terug naar het woord geloof. Je bent in geloof bevestigd met dankzegging, dat is wat dit vers zegt. Dus dankzegging, wat voor een deel een uiting is van lofprijs, is de manier waarop je overvloeiend wordt in geloof. Je kunt dit vers omdraaien en het op deze manier zeggen, dat als je niet in dankzegging wandelt, je niet overvloeit in geloof. Dat betekent niet dat er geen geloof is, maar het betekent dat het niet overvloeit, het is niet volledig. Het is niet de hoogste vorm van geloof. Telkens als we in een echt hoge vorm van geloof beginnen te wandelen, een Bijbels geloof, is lofprijs er een wezenlijk onderdeel van. Het is onmogelijk om je voor te stellen dat bij iemand die een volledig geloof heeft, dat hij ontvangen heeft waarvoor hij geloofd heeft, dat op dat moment dat het geloof vervuld is er niet een vorm van lofprijs is.

Laten we het voorbeeld nemen van iemand die voor een miljoen dollars gelooft. Als je ergens nood aan hebt en je bidt en God geeft die miljoen dollars, je krijgt een miljoen dollars in je handen, dan garandeer ik je dat er een vorm van lofprijs zal zijn. Dit kan van persoon tot persoon variëren. Sommige mensen worden misschien emotioneel en schreeuwen en gillen. Anderen zijn misschien gematigder in hun uitingen, maar er moet wel een reactie van lofprijs zijn. Het is onmogelijk om je geloof als volledig te zien, datgene te ontvangen waar je voor gebeden hebt, zonder enige manifestatie van lofprijs. Je weet wel, als je bidt dat iemand behouden wordt en je ziet hem behouden worden, dan zie je een reactie

¹⁰ Deut. 8: 18: Maar gij zult aan de HERE, uw God, denken, want Hij is het, die u kracht geeft om vermogen te verwerven, ten einde het verbond gestand te doen, dat Hij uw vaders gezwoeren heeft – zoals dit heden het geval is.

¹¹ Deut. 8: 10: Gij zult eten en verzadigd worden en de HERE, uw God, prijzen om het goede land dat Hij u gaf.

van lofprijs. Als je bidt dat je kinderen recht zullen staan tegenover God en je ziet resultaat, dan is er lofprijs. Dus door observatie kunnen we zien dat als ons geloof volledig is, er altijd lofprijs is.

Prijs God in plaats van te wachten op de manifestatie voordat je gaat prijzen. We kunnen dit soort teksten nemen en door lofprijs uit te werken, kunnen we ons geloof effectief opbouwen. We kunnen overvloeien in geloof voordat het gebeurt en de tijdsduur voordat we een manifestatie zien, verkorten. We kunnen ons geloof vergroten waardoor onze antwoorden zoveel sneller komen. Als iemand op een hoog niveau van geloof wandelt, dan zal er lofprijs zijn. Ik geloof dat het heel belangrijk is dat je dit begrijpt, want zoveel dingen die mensen doen om te proberen God voor iets te geloven, zijn niet doortrokken van lofprijs. Er komt niet veel lofprijs bij kijken. Zie je, sommige mensen die naar me toekomen, praten over hoeveel ze worstelen en ze zijn depressief, ze zijn ontmoedigd, en toch, als je ze zou vragen of ze in geloof staan en God geloven, dan zeggen ze: "man, ik geloof in God met alles wat ik heb". Maar er is duidelijk geen lofprijs. Ik denk niet dat dat werkelijk het beste is van God. Ik veroordeel niet, maar ik zeg alleen maar dat je lofprijs kunt gebruiken als een graadmeter of je werkelijk in het ware Bijbelse geloof staat, of dat je alleen maar hoopt en probeert. Het is erg moeilijk om te bepalen of iemand alleen maar doet alsof, of dat ze werkelijk uit de grond van hun hart geloven. Soms weten de personen zelf dit ook niet. Ze kunnen zichzelf om de tuin leiden door werkelijk te denken dat ze in geloof staan en toch hebben ze angst in hun hart die ze niet willen inzien, ze proberen het te negeren.

Hoe kun je het zeker weten? Hoe kun je zeker herkennen of je in geloof staat? Ik denk dat één van de sleutels het gebied van lofprijs is. Als je wandelt in het Goddelijk soort geloof, dan zal er lofprijs zijn, net zoals dit vers zegt. Je vloeit over van geloof met dankzegging. Als er geen dankzegging is, dan vloeit je niet over in geloof. Dus lofprijs is als een thermometer, waarmee jij je geestelijke temperatuur kunt nemen en kunt ontdekken waar je bent in je geloof in God. Als er geen lofprijs is, of als je lofprijs beperkt is, dan is je geloof ook beperkt. En als je zover komt dat je werkelijk overvloeit in geloof, als je zover komt dat je God kunt prijzen alsof het al gedaan was, dan weet je dat je begint over te vloeien in geloof en is het slechts een kwestie van tijd voordat je waarnaar je verlangt ook gaat zien. Lofprij is zo'n belangrijk onderdeel van geloof. Ik denk dat dit de reden is waarom lofprijs zo'n belangrijk deel van ons geloof is.

De Schrift zegt in Hebr. 12:2¹² dat we op Jezus zouden moeten zien, de leidsman en voleinder van ons geloof. Ons geloof komt van Jezus. Als we op Jezus zien, dan gaat geloof stromen. Volgens mij kunnen we dit ook zo zeggen, dat als we in het Woord staan en op het Woord zien, het geloof gaat stromen, omdat geloof komt door het horen en het horen door het Woord.¹³ In het eerste hoofdstuk van Johannes staat dat Jezus het Woord is.¹⁴ Dus als we naar Jezus zien, wat betekent dat we naar het Woord van God zien en dit als de basis voor ons geloof gebruiken, dan gaat geloof stromen. Geloof komt van Gods Woord en

¹² Hebr. 12:2: Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs.

¹³ Rom. 10:17: Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus.

¹⁴ Joh. 1:14: Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.

zien wat Gods Woord te zeggen heeft, op het Woord zien en niet op het probleem.

Aan de andere kant, als geloof komt door het horen van het Woord van God, zo komen ongeloof en angst door te zien naar dingen die tegenovergesteld zijn aan het Woord van God. Als een dokter ons vertelt dat we zullen sterven en als we eraan denken wat de dokter zegt, dan zullen angst en ongeloof komen. Maar als we ons naar Gods Woord keren en Zijn beloften en als we er alleen maar aan denken wat Gods Woord zegt, dan zou alles wat we krijgen geloof zijn. Geloof moet dus Jezus als onderwerp hebben, de leidsman en voleinder van ons geloof.

Zie je, lofprijs is iets dat onze aandacht op God dwingt. Want als je begint met God te prijzen, als je een keuze maakt: "en ik zal God prijzen, ik ga mezelf disciplineren en ik ga niet mopperen en klagen en negatief worden, ik zal God prijzen," en je gaat door met deze toezegging, dan moet jij je aandacht van de negatieve omstandigheden in je leven afhaken. In Psalm 34:2 staat "*Ik wil de Heer ten allen tijde prijzen, bestendig zij Zijn lof in mijn mond.*" En veel andere Schriftplaatsen gaan hierover, om God te prijzen onder alle omstandigheden, in iedere situatie. Als jij deze teksten ter harte neemt en het doet, dan zou het je aandacht van ziekte afhaken, van de uitslag van de dokter, van wat met je vrouw en kinderen zou gebeuren en je zou ze voor God en Zijn beloften brengen. Je zou dingen zeggen als: "Vader, ik dank U dat het Woord van God zegt dat ik genezen ben door de striemen van Jezus.¹⁵ Vader, dank U dat in het Woord van God er mensen waren die er veel slechter aan toe waren dan ik en dat U hen genas." Je kunt beginnen na te denken over Lazarus of het dochtertje van Jairus en beginnen te zeggen: "Prijns U, Vader, als U mensen kunt opwekken uit de dood, dan kunt u er zeker ook voor zorgen dat ze niet zullen sterven. Dank U, Vader, dat volgens de Schrift U ons van alle ziekte en alle kwalen geneest." In Psalm 103:3 staat: "*Die al uw ongerechtigheden vergeeft, die al uw krankheden geneest.*"

Zie je wat er gebeurt? Als jij lofprijst, dan haal jij je aandacht van het probleem af en richt jij je op het antwoord. En dit is zo belangrijk. Dit is een wezenlijk deel van geloof. Je moet zover komen dat je geloof, je aandacht, op Jezus is gericht, het Woord van God en Zijn beloften. Als je dat doet, dan werkt geloof. Het is niet moeilijk. Geloof is echt niet moeilijk. Waar jij aan denkt is de kapstok. Als je aan problemen denkt, dan krijg je ongeloof en dan maakt het niet uit welke teksten je hoort, wie voor je bidt, hoe hard je probeert, hoeveel je God smeekt. Als je aan negatieve omstandigheden denkt, dan word je verslagen. Twijfel en ongeloof komen door aan andere dingen te denken dan aan het Woord van God, net zoals geloof komt door het overdenken van het Woord van God (Rom. 10:17). Als we onze gedachten op het Woord van God gericht houden, dan krijgen we uit het Woord van God resultaten. Als we onze gedachten op het probleem gericht houden, dan gaat het probleem ons overheersen.

Ik heb met veel mensen te maken gehad, waarbij dit inzicht duidelijk werd. Meestal waren het vrouwen die bij me kwamen. Ze vertellen dat hun man goddeloos is en ze proberen voor hem te bidden. Ze zijn buiten zichzelf; ze zijn depressief, ze zijn ontmoedigd, en ze zeggen: "Wat kan ik doen. Ik heb rust

¹⁵ 1 Petr. 2:24: die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.

nodig voor mezelf." Vaak zei ik tegen deze vrouwen: "Het eerste dat je moet doen is ophouden met bidden voor je man." Veel mensen denken dan: "Waar heeft hij het over! Dit is verschrikkelijk. Dit kan niet van God zijn." Tja, als ze op een Goddelijke manier baden, als het helemaal gebaseerd was op het Woord van God, nou ja, dan zou ik dat ook zeggen. Maar weet je, wat de meeste mensen gebed noemen, daar geloof ik niet van dat het werkelijk gebed is. Ik hoorde Charles Kaplan eens vertellen dat hij in een erg nare situatie zat en hij was daarover aan het bidden en met God aan het praten, en midden in dit gebed zei de Heer: "Wat ben je aan het doen?" En hij zegt: "Nou, ik ben aan het bidden." En de Heer vertelde hem: "Je bent niet aan het bidden, je bent aan het klagen." Ik geloof dat een groot gedeelte van wat mensen gebed noemen niet echt gebed is. Het is in feite klagen. Vaak, over dat bidden voor hun mannen, hoorde ik die vrouwen bidden. Ik bad met hen en zij vroegen: "O God, ik vraag U mijn man te redden. Hij is zo waardeloos. Hij slaat me. Hij slaat de kinderen. Hij slaat de hond. Hij verkwist ons geld. Hij koopt sterke drank. Hij houdt niet van me." En ze zijn 45 minuten bezig om over alle negatieve dingen te praten die hij doet en daarna, aan het eind van het gebed, zeggen ze: "Ik vraag U om hem te redden, in Jezus' naam, amen." Ze zijn dus 45 minuten bezig om over hun probleem te praten en praten 5 seconden over het antwoord en ze vragen zich af waarom ze depressief zijn en waarom ze ontmoedigd zijn en waarom hun gebeden niet beantwoord zijn. Zie je, dat doet er toe. Als je dat gebed noemt en je begint met "in de naam van Jezus" of, neem me niet kwalijk, je begint met "onze Vader in de hemel" en je eindigt met "in de naam van Jezus", het doet er niet toe waar je mee begint of eindigt, als daar tussenin je aandacht op het probleem is gericht, dan heb je jezelf daarmee niet geholpen. Je hebt jezelf benadeeld.

Het is belangrijk dat je dit snapt. We hebben er de nadruk op gelegd om gewoonweg met God te praten en het doet er helemaal niet toe wat je zegt. Doe het gewoon maar, voor een uur, twee uur, wat dan ook. Bid over de situatie. Maar dat is niet zo. Het is doorslaggevend wat voor soort communicatie je hebt. Ik weet dat uit huwelijkstrainingen. Ik onderwijs veel in die trainingen en ik ben naar trainingen van anderen geweest en zij leggen de nadruk op communicatie en spreken erover hoe belangrijk het is te communiceren. En toch heb ik met mensen gesproken die die huwelijkstrainingen hebben gevolgd en communicatie benadrukt kregen, dat ze geen dingen voor zich zouden moeten houden en inderdaad, ze gaan meer communiceren dan ze ooit hebben gedaan, maar wat ze doen is dat ze hun ontevredenheid gaan communiceren met hun partner. Ze praten over alles wat ze niet prettig vinden. Ze zijn aan het mopperen en klagen en het gevolg is dat ze in feite een voet geven aan de duivel. Nu is het wel zo dat ik geloof in communicatie in het huwelijk, maar we hebben het nodig te leren om goede dingen te communiceren. We moeten berouw hebben over dingen die niet opbouwend zijn en ze begraven en ze niet met iemand anders delen en die ander pijn doen. Dat is natuurlijk wel communicatie, maar het is niet een goede communicatie.

Hetzelfde geldt voor gebed. We moeten niet alleen maar ons hart uitstorten en mopperen en klagen en God vertellen hoe zielig we zijn. Dat is niet gebed, dat is klagen. Er is wel een plaats om je hart bloot te leggen voor de Heer, maar dat is niet de plaats die de meeste van ons gebruiken. Het is niet 45 minuten praten over hoe slecht de situatie is en 5 seconden over het antwoord praten. Misschien zouden we in één minuut God kunnen vertellen: "O, God, zo en zo voel ik me" en dan ons geloof belijden en beginnen God te prijzen en 45 minuten lang het

antwoord spreken. Daarom vertel ik veel mensen om te stoppen met voor hun partner te bidden, want wat ze doen is dat ze focussen op negatieve dingen. Het zou veel beter voor ze zijn als ze gewoonweg beginnen met God te prijzen voor wat het Woord over hun partner zegt. Ik vertel hen om te beginnen God te prijzen voor hoe zij willen dat hun partner is, om te geloven hoe hun partner moet zijn. De Schrift zegt in Marcus 11:23:

23 Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. 24 Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden.

Deze tekst zegt dat je kunt hebben wat je zegt. Of je zegt wat je hebt óf je hebt wat je zegt. Als je zegt wat je hebt, als je zegt wat je ziet, wat jouw partner voortdurend doet, dan ben je bezig die dingen te versterken. En je maakt dat het probleem in je eigen gedachten groter en groter wordt. Het geeft je twijfel, ontmoediging en depressie. Maar als jij je focust op het antwoord, als jij je focust op het Woord van God en op wat Gods Woord te zeggen heeft, dan zul je ontdekken dat er geloof komt. Geloof komt door het horen en horen door het Woord van God.

Nu, hoe kunnen we gefocust blijven als je onder druk staat? Ik bedoel, als je rekeningen zich maar blijven opstapelen, is het moeilijk om je chequeboek te sluiten en te zeggen: "Ik weiger eraan te denken." Het is moeilijk als je pijn in je lichaam hebt om die pijn te negeren, er niet aan te denken en aan wat de gevolgen zouden kunnen zijn. Als je relatie aan het stuklopen is en er breuken in relaties ontstaan, hoe kun je dan verhinderen dat je er niet in blijft hangen. Ik geef toe dat het niet gemakkelijk is om je gedachten onder controle te houden, maar één van de belangrijkste dingen die je kunt doen om je gedachten gericht te houden op het antwoord in plaats van op het probleem is om God te prijzen. Ik geloof werkelijk dat dit één van de krachtigste wapens is die God aan ons heeft gegeven.

Als je begint God te prijzen, moet je wel ingaan op dat wat God doet, de beloften die God je heeft gegeven, en je aandacht van het negatieve afhalen. Ik verzeker je dat als je geneigd bent om negatief te denken en daarin te blijven, dan hou je op met God te prijzen als je gedachten weer wegdrijven naar het negatieve. En plotseling realiseer jij je dat en dan zeg je "wacht even" en je gaat terug naar het prijzen van God. Dit vergt wel enige oefening van jouw kant. Het is niet zo dat het ineens gebeurt en je neemt een besluit en voortaan ben je in staat om je aandacht op de Heer te richten. De Schrift zegt in Hebreeën 5:14:

Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad.

Hier gaat het over oefening, de manier waarop jij je spieren van je lichaam oefent. Het heeft tijd nodig en inspanning. Als diegenen onder jullie die erg negatief zijn geworden en al zo lang gefocust zijn op het probleem, zodat je depressief bent geworden, ontmoedigd en het schijnt dat je een hopeloos geval bent, op dit moment ontvangen wat ik zeg en je wilt beginnen om God te prijzen, dan gebeurt waarschijnlijk dat je gaat zeggen: "Oké, Vader, ik ga U prijzen", en je begint met God te prijzen en dan merk je dat je gedachten teruggaan naar

een negatieve richting. Dan moet je stoppen en zeggen: "Wacht even" en dan begin je opnieuw door te zeggen: "Ik ga God prijzen." Dat kost inspanning. Juist omdat het inspanning kost, merk je dat je gedachten teruggaan, aangetrokken worden naar die negatieve dingen. Dat betekent niet dat je niets hebt bereikt. Het is een oefening. Als je altijd erg negatief bent geweest, dan duurt het misschien wel 1 of 2 weken of zelfs nog langer voordat je werkelijk echt voordeel van lofprijs begint te zien, omdat je gedachten voortdurend teruggaan naar die negatieve dingen. Maar als jij deze toewijding aan God doet en zegt: "God, ik ben iemand die u lofprijs geeft. Ik ga aan de goede dingen denken en ik weiger om negatief te zijn". Als je dat doet, dan begin je vroeger of later jezelf te oefenen in de godsvrucht en je gaat daar profijt van trekken. In Filippenzen 4:4-7 zegt Paulus:

4 Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! 5 Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. De Here is nabij. 6 Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. 7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.

De context waarin hij hier spreekt is God te prijzen, je te allen tijde in de Heer te verblijden. En daarna praat hij over gebed. Hij zegt: "Weest in geen ding bezorgd." Met andere woorden, wees niet bang, maak je nergens zorgen over, maar laat bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. Je ziet dus dat hij dankzegging in het gebed brengt. Ik geloof echt dat de manier waarop we zouden moeten bidden is om met lofprijs te beginnen en te eindigen en tussendoor, als je problemen hebt, dan noem je die en je vraagt en ontvangt wat je nodig hebt. Maar door je gebed te beginnen en eindigen met lofprijs, hou jij je focus op het antwoord en niet op het probleem.

Dit is precies dezelfde instructie als die in Mattheus 6 gegeven wordt, waar Jezus sprak over wat algemeen bekend is als "Het onze Vader"¹⁶. Hij begon met te zeggen: "Onze Vader die in de hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd." Zie je, dat is lofprijs. En hij eindigde met: "Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen." Hij gebruikte wat ik een sandwichtechniek noem. Je begint en eindigt met lofprijs. Voordat je zelfs maar je probleem voorlegt, leg je het antwoord al voor. Je zegt: "Prijns U, Vader, dat ik door Uw striemen ben genezen." En je praat over genezing. Je prijst God voor genezing. Daarna zeg je gewoon: "Vader, ik heb een lichamelijk probleem. Dank U dat U al een oplossing hebt gegeven." Je kunt je probleem noemen zolang je het in deze context doet en jij je niet focust op het probleem.

Dit is werkelijk belangrijk. En merk het voordeel ervan op. Als je begint met je verzoek kenbaar te maken met dankzegging, dan zegt Paulus in Filippenzen 4:7 "en de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten behoeden in Christus Jezus." Deze tekst volgt op de tekst die over

¹⁶ Matt. 6:9-13: 9 Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; 10 uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde. 11 Geef ons heden ons dagelijks brood; 12 en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; 13 en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

gebed en bidden met dankzegging gaat. Alleen als je bidt met dankzegging zal de vrede van God je hart en gedachten gaan behoeden.

In Jesaja 26:3 zegt de Schrift: "*Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt.*"¹⁷ Deze tekst is zo duidelijk dat er geen reden is om het mis te verstaan. Als je gedachten op God gericht zijn, dan heb je volmaakte vrede. Als je gedachten niet op God zijn gericht, dan zul je geen volmaakte vrede hebben. Je kunt dit vers omdraaien en zeggen dat als je geen volmaakte vrede hebt, je gedachten niet op God zijn gericht.

Sommige mensen kunnen zich hieraan ergeren en zeggen: "Wacht eens even. Je begrijpt mijn probleem niet, mijn situatie. Hoe kan ik vrede hebben?" Zie je, ze laten precies zien wat het probleem is. Hun aandacht is gericht op het probleem, niet op het antwoord. Voor sommige mensen is dit moeilijk te bevatten omdat hun aandacht zo op de natuurlijke wereld is gericht. Maar er is nog een andere wereld. Ik bedoel, als alles in jouw wereld, jouw omstandigheden, in jouw ervaringswereld zo negatief zou zijn dat er echt helemaal niets goeds zou zijn, dan hoef je nog steeds niet van slag te zijn. Want als je het slechtste zou overkomen, wat zou er dan gebeuren? Je gaat dood en je zult voor altijd bij de Heer zijn. Zie je, Paulus dacht aan geestelijke dingen. Hij zei zelfs in Filippenzen 1:22-24:

22 Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. 23 Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; 24 maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.

Ietwat aarzelend of met spijt zegt hij: "Ik denk dat ik hier bij jullie blijf, zodat ik iets voor jullie kan betekenen." Kijk, dit is een man die zijn perspectief juist had. Dit is een man die in lofprijs wandelde. Hij zag het voordeel in om bij de Heer te zijn. Dus als jouw situatie zo is dat je bijvoorbeeld een ongeneeslijke ziekte hebt en je worstelt op het gebied van genezing, als jij je aandacht van je negatieve omstandigheden afhaalt en je God begint te prijzen en je begint te denken over hoe God je kunt genezen, zelfs als je geen genezing in dit leven zou ontvangen, dan is het ergste wat je kan overkomen dat je sterft en dat je bij de Heer zult zijn. Dat is niet slecht. Dat is geweldig. Prijs God. Als jij je aandacht op die dingen richt, als je begint te denken: "Als mij het ergste overkomt (sterven), dan zal ik bij de Heer zijn. Prijs God.", wat doet je dit? Het geeft je vrede. Vrede is niet een product van omstandigheden. Vrede komt niet als er een vacuüm ontstaat in de problemen. Want dat is de manier waarop de wereld ernaar kijkt. Maar vrede, Gods soort vrede, is iets dat, zelfs temidden van problemen, aanwezig is.

Ik ben in de natuurlijke wereld in situaties geweest waarbij er geen reden was waarom ik blijdschap of vrede zou hebben, maar omdat mijn aandacht was gericht op God en Zijn beloften, omdat ik binnenin me geloof had werken, had ik vrede. En het is precies zoals de Schrift zegt, als jij je wensen bij God bekend maakt, met dankzegging, dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, je harten en gedachten behoeden. Zelfs als je het niet begrijpt. Niemand

¹⁷ In Het Boek wordt deze tekst als volgt vertaald: Degenen die op Hem vertrouwen, die vaak hun gedachten aan de HERE wijden, zal Hij in volkomen vrede laten leven.

zal in staat zijn het te begrijpen. Er is geen fysieke reden voor. De vrede van God zal je harten en gedachten behoeden. Als jij je aandacht gericht houdt op de Heer, zal Hij je in volmaakte vrede bewaren. Dat is een heel, heel krachtige tekst.

Kijk eens naar het voorbeeld van Paulus in 2 Korinthiërs 4. Paulus heeft het over de ontberingen waar voorgangers mee te maken hebben. In het bijzonder had hij het over apostelen en hij gebruikte zichzelf als voorbeeld. Hij schrijft hoe ze geleden hebben. Ik ga dat niet allemaal lezen, maar in vers 16 zegt Paulus:

16 Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd.

Prijst God. En dan zegt hij in vers 17:

Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid. 18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

Paulus zegt: Een lichte last. Mensen, dit is een verbazingwekkende verklaring. Soms lezen we hier overheen en verstaan we niet echt de achtergrond van wat Paulus hier zegt. In 2 Korinthiërs 11, te beginnen met vers 18 en dan verder tot vers 30 – ik ga dit niet allemaal lezen maar ik moedig je aan om tijd te nemen deze teksten op te zoeken – noemt Paulus wat zijn lichte last der verdrukking is.¹⁸ Hij vertelt dat hij gestenigd is en voor dood achtergelaten, dat hij geslagen is, met de roede gezeseld, schipbreuk heeft geleden, gehaat door volksgenoten, gehaat door heidenen, in gevaar op zee, in gevaar door rovers. Hij is door de mangel gehaald. Paulus was in de gevangenis geweest. Hij zei dat hij meer dan wie dan ook geleden heeft. God had hem uitgezonden en hij heeft meer ontberingen geleden dan wie dan ook. En toch heeft hij het over een lichte last der verdrukking. Hij zei niet dat het een lichte last was omdat hij niet zoveel problemen had als jij en ik. Paulus had meer ontberingen dan jij en ik ooit zullen meemaken, maar toch was het voor hem een lichte last der verdrukking wegens het perspectief dat hij had.

Nou, dit betekent dat als er iemand is die naar me luistert en zegt: "Maar ik zou God prijzen als ik maar niet zoveel problemen had" en dan begint alle problemen op te noemen, dat die in feite zegt: "Ja, ik ben het eens met lofprijs en ik zou God prijzen als het gemakkelijker was." Maar zie je, Paulus was er slechter aan toe dan jij en toch zei hij dat het maar een lichte last der verdrukking was en hij ging God prijzen. Dus als Paulus, die meer problemen en meer tegenstand had dan jij, desalniettemin zegt dat zijn last licht is, dan betekent het dat er geen

¹⁸ 2 Kor. 11:23-28: 23 Dienaren van Christus zijn zij? – ik spreek tegen mijn verstand in – ik nog meer: in moeiten veel vaker, in gevangenschap veel vaker, in slagen maar al te zeer, in doodsgevaren menigmaal. 24 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen, 25 driemaal ben ik met de roede gezeseld, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een etmaal heb ik doorgebracht in volle zee; 26 telkens op reis, in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar door volksgenoten, in gevaar door heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders; 27 in moeite en inspanning, tal van nachten zonder slaap, in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid; 28 (en dan), afgezien van de dingen, die er verder nog zijn, mijn dagelijkse beslommering, de zorg voor al de gemeenten.

enkele kwestie kan zijn die kan rechtvaardigen dat jij God niet prijst wegens je problemen. Paulus had grotere problemen en toch prees hij God temidden van zijn problemen.

Ik zeg dit niet om iemand te veroordelen, maar ik zeg dit om de misleiding weg te halen die satan op ons heeft gelegd. Satan heeft vandaag een geweldig labyrintsysteem gebouwd om ons tekort aan lofprijs te rechtvaardigen. In onze tegenwoordige maatschappij heeft de psychologie een grote invloed gehad. Er kan best iets goeds in zitten, maar ik kan je vertellen dat door de psychologie ongelooflijk veel schade is toegebracht in onze maatschappij. Het heeft de blaam van ons weggehaald, de verantwoordelijkheid. We zijn niet verantwoordelijk voor onze daden. Het ligt aan deze of gene persoon, je ouders, de manier waarop je behandeld bent of juist niet behandeld bent. Het is de maatschappij, de kleur van mijn huid, als ik maar meer geld had gehad. We wijten het aan iedereen en aan van alles en nog wat. En toch heb je hier Paulus die moest opboksen tegen verschrikkelijke weerstand en hij was in staat om voorspoedig te zijn.

Ik groeide op in een situatie dat mijn vader stierf toen ik nog maar twaalf jaar oud was en ik door mijn tienerjaren ging, en dat is de meest cruciale tijd van mijn leven geweest, zonder vader. De hedendaagse psychologen zouden je kunnen vertellen over alle problemen die ik had moeten hebben. Ik heb veel vrouwen ontmoet die hun man verloren hebben, wegens echtscheiding of omdat ze gestorven waren, en die in paniek raakten over hun kinderen, want ze moesten een vader hebben. Ze waren bereid om met de eerste de beste vent te trouwen die ze op straat zagen lopen, omdat de kinderen een vader nodig hadden. Zie je, dit is allemaal het soort mentaliteit dat je niet kunt gedijen als je tegenstand ondervindt. De enige manier om werkelijk te kunnen slagen is om onze situatie zodanig te veranderen dat we op het punt zijn dat we geen problemen meer hebben. Maar dat is niet waar. Ik groeide op in een situatie waarvan de meeste mensen zouden zeggen dat hij hopeloos was en ik kan eerlijk zeggen dat ik geen enkel probleem heb kunnen zien omdat ik door mijn tienerjaren heenging zonder een vader. Natuurlijk miste ik mijn vader, maar ik begreep dat hij er niet was. Ik was niet bitter jegens hem. Mijn vader was zijn hele leven ziek en als hij thuiskwam moest hij rusten. We maakten geen kampeeruitstapjes, mijn vader speelde nooit honkbal met me en we speelden nooit voetbal. We deden nooit die dingen die je als kind zou moeten doen met je vader om maar niet verwrongen te eindigen, zoals mensen je vertellen. Ik deed nooit zoiets met mijn vader en toch hield ik van hem. Ik had een goede relatie met hem. Ik heb alleen maar goede herinneringen aan hem. Er was geen enkele bitterheid. Ik werd niet bitter en nijdig. Ik zeg niet dat ik iemand die eenzelfde situatie meemaakte en bitter werd probeer een schuld aan te praten. Ik veroordeel zo iemand niet en ik probeer niet tegen zo iemand uit te varen, maar ik bedoel te zeggen dat je mensen kunt hebben die door gelijke situaties of druk zijn gegaan en dat de ene daar goed uit tevoorschijn komt en de andere slecht. De ene kan ervoor kiezen op de situatie te reageren door er beter van te worden en de ander kan ervoor kiezen op de situatie te reageren door er bitter van te worden. Je kunt ofwel bitter, ofwel beter zijn, het is jouw keuze. Wat ik zeg over omstandigheden is dat Paulus ervoor koos op een positieve manier op zijn druk te reageren. Als jij de druk binnenin je groter zou maken dan de druk die van buitenaf op je afkomt, dan zou je er niet aan onderdoorgaan, wat er ook gebeurt. En lofprijs is iets dat je geestelijke druk binnenin je opbouwt.

Toen ik op school was, deden we in de natuurkundeles een experiment. Ik kan me dit nog heel goed herinneren. We namen een metalen gasblik van een gallon¹⁹ en verwarmden deze. We zetten het blik op een brander en maakten het warm. Het werd erg heet en als lucht heet wordt, dan zet het uit. Dus in dat blik zette de lucht uit en meteen daarna, toen het nog steeds heet was, deden we een deksel op het blik en maakten het luchtdicht. We namen het blik van de brander af en terwijl het afkoelde ging de lucht binnenin dat blik zich samenpersen omdat het afkoelde. Koude lucht neemt minder ruimte in dan hete lucht. Dus, toen het blik afkoelde en de lucht afkoelde, vormde er zich een vacuüm binnenin het blik en er was de atmosferische druk. Wij deden helemaal niets, we lieten het op een tafel staan en de normale luchtdruk verschrompelde het blik. We keken ernaar. Het maakte grote indruk op me toen ik zag dat het blik gewoonweg verschrompelde terwijl de lucht binnenin afkoelde. Zie je, dat was gewoon de normale luchtdruk, maar de reden dat het blik verkreukelde was omdat de druk buiten groter was dan de druk binnen. En dat is een illustratie van waar we het hier over hebben. Iedereen komt onder druk te staan. Ik kwam onder grote druk te staan. Paulus hier kwam onder meer druk te staan dan wie dan ook maar aanspraak op kan maken. En toch zegt hij dat het een lichte last der verdrukking is. Niet omdat hij problemen had, niet omdat hij onder meer druk stond dan waar wij het over hebben, maar de druk binnenin hem was groter. Paulus had het goede perspectief. En dat is wat lofprijs voor ons zal doen. Lofprijis bouwt je op aan de binnenkant. Het houdt je gedachten op God gericht. De Heer zal je in volmaakte vrede bewaren en het maakt niet uit wat voor druk je zult tegenkomen. Lofprijis zorgt ervoor dat je niet verschrompelt, dat je niet gekreukeld raakt door alle druk.

Wat Paulus hier zegt is dat onze lichte last der verdrukking maar voor een ogenblik is. Zie je, hier zijn de twee belangrijke dingen waar Paulus zich van bewust was. In deze verzen noemt hij waardoor hij meer druk van binnen dan aan de buitenkant had. Eerst zegt hij dat deze lichte last der verdrukking slechts voor een ogenblik is. Als hij zegt "een ogenblik" bedoelt hij niet 60 seconden. Wat hij deed was: "het in het licht van de eeuwigheid plaatsen". Gedurende zijn hele bediening had hij te maken met druk en in 2 Korinthiërs 12²⁰, in dezelfde brief, schrijft hij over een engel van satan die hem, waar hij ook ging, met vuisten sloeg. Het was vervolging. Ik heb nu geen tijd om dat allemaal uit te leggen. Ik heb hierover een tape die heet "De doorn in het vlees van Paulus". Maar overal waar Paulus ging werd hij vervolgd. Dit was niet iets dat maar één minuut gebeurde, maar het gebeurde zijn hele leven. En de Heer zei dat Hij deze vervolging niet van hem zou weghalen, maar dat Zijn genade genoeg voor hem was. Met andere woorden zei Hij: "Je kunt het verdragen. De druk binnenin je is groot genoeg om iedere druk te verdragen die satan op je brengt." Dus toen Paulus zei dat zijn lichte last der verdrukking maar voor een ogenblik was, praatte hij niet letterlijk over 60 seconden, maar hij bedoelde dat het maar een ogenblik was vergeleken met de eeuwigheid, vergeleken met alle tijd die hij met God zou doorbrengen.

¹⁹ Een Amerikaanse gallon is ongeveer 3,79 liter.

²⁰ 2 Kor. 12:7-9: 7 Daarom is mij, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen, een doorn in het vlees gegeven, een engel des satans, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen. 8 Driemaal heb ik de Here hierover gebeden, dat hij van mij zou aflaten. 9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid.

Zie je dus wat dit doet als jouw druk, de druk in jouw leven te groot schijnt te zijn, dat één van de redenen waarom het zo groot is, is omdat je er alleen naar kijkt in het licht van je directe situatie. Je moet terugschoppen en beginnen te denken van, nou, dit is maar tijdelijk. Het is maar tijdelijk. De Schrift zegt op heel veel plaatsen: "en het geschiedde". En dit is niet een waarheidsgetrouwe vertaling van die tekst, maar een manier om ernaar te kijken is om te zeggen: "Nou, dat is de reden dat dit kwam, zodat het kon gebeuren." Alles wat tegen je komt is maar tijdelijk. Dat bedoelde Paulus. We moeten onszelf hierop wijzen, wat de druk ook is in je leven. Als je in een ongelijk juk met iemand zit en het schijnt dat dit een benauwende situatie is en dan ga je naar mensen luisteren die zullen zeggen: "O, je bent al een jaar in deze situatie, hoe hou je het nog langer vol" en ze doen alsof je dom bent dat je standvastig en gelovig bent, maar als je het in het licht van de eeuwigheid ziet, als je 20 of 40 jaar standvastig bent, dat is gewoonweg niets in vergelijking tot de eeuwigheid. Zie je, het leven is niet alles wat er is. Er komt een tijd dat we voor God staan en dat we terugzien op wat we in het leven hebben gedaan en wensten dat we meer gedacht hadden aan de eeuwigheid, aan hoe kort dit leven is en dat we alles wat maar mogelijk is uit dit leven zouden hebben gehaald.

Ik geloof dat lofprijs een van de dingen is waardoor we zaken in perspectief gaan zien. Zie je, als je God begint te prijzen, ook al kan het niet slechter gaan, als je een lichamenteel probleem hebt en je kunt daar maar geen overwinning over behalen - en ik geloof in genezing, maar soms worstelen mensen met genezing en schijnt het maar niet snel te komen, en we worstelen met de gedachte "word ik ooit wel eens beter?" – als het dus niet slechter kan gaan, dan kun je God prijzen dat je in de eeuwigheid helemaal genezen zult zijn. Daar kun je aan denken. Je kunt dit als iets tijdelijks naast je neerleggen. En hierdoor neemt de druk af, het neemt je klagen, het negatieve en de angst weg. Ik geloof dat je door geloof veel beter zult functioneren en je sneller genezen zult zijn als je deze houding hebt. Je begint God te prijzen dat er in de hemel geen ziekte en kwalen zijn, dat alles weggewist zal zijn. Je begint daarover te denken. Dit zal een heleboel druk van je afhalen. Zie je, als je God begint te prijzen voor de beloften die Hij aan jou gegeven heeft, dan is dat bovennatuurlijk krachtig. In vers 18 van 2 Korinthiërs 4 zegt Paulus:

18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

Een andere reden waarom Paulus in staat was te zeggen dat het een lichte last der verdrukking was, is omdat hij ten eerste wist dat het maar voor een korte tijd was, maar daarna keek hij ook in het geestelijke gebied. Hij zag wat God aan het doen was. Hij wandelde in geloof. En de waarheid is dat iedere keer als er iets negatiefs is, iedere keer als we de duivel iets zien doen, dan kan ik je verzekeren dat God ook aan het werk is om iets te doen. We moeten geloof hebben en als we niet geloven in het doel van God, dan komen Zijn plannen voor ons leven niet tot uitvoering. Maar als we in het geestelijke gebied gaan zien en ons geloof beproeven, dan, prijs God, kunnen de geestelijke dingen ons gaan domineren, in plaats van alleen maar de natuurlijke dingen die we om ons heen zien. Paulus wandelde hierin. Hij zag niet alleen naar de dingen die je kunt zien, maar hij keek naar de dingen die je niet kunt zien. Hij keek naar de beloften van God. Er zijn veel manieren waarop je dat kunt doen, maar één van die manieren is door lofprijs. Lofprijs richt je aandacht op de beloften van God. Lofprijs richt je

aandacht op de dingen die je niet kunt zien. Als je in een benauwde situatie bent, moet je voorbijgaan aan datgene wat je kunt zien en naar het onzichtbare zien. Lofprijs doet dat. Lofprijs stuwt je op naar het gebied waarin je ziet wat God voor jou heeft gedaan. Het is nodig dat Christenen boven hun natuurlijke omstandigheden uitstijgen, dat ze hun aandacht van het probleem afhaken en het antwoord beginnen te zien.

Sommige mensen luisteren hier misschien naar en zeggen: "Ja, ik zie het voordeel van lofprijs wel in. Het zou geweldig zijn om mijn aandacht op God gericht te houden. Maar je begrijpt gewoon niet wat mijn situatie is." Wel, er zijn veel voorbeelden in de Schrift. Laten we eens naar Habakuk gaan. Hij is een profeet uit het Oude Testament. Hij schreef slechts drie hoofdstukken en in dit kleine boek dat Habakuk schreef, sprak hij over het oordeel van God dat op de Joden kwam omdat ze God hadden verworpen. Ze hadden zijn bevelen niet gehoorzaamd. Habakuk is een erg triest boek. Hij spreekt het oordeel uit, de Chaldeeën komen over het volk van Juda en vernietigen hen totaal. Het is een triest boek. En toch, bijna aan het einde van het boek, komt deze profeet, die niets anders dan hopeloosheid en ondergang had uitgesproken, met één van de meest krachtige verklaringen over lofprijs. Ik bedoel, lofprijs temidden van negatieve omstandigheden, waarvan ik geloof dat het in het gehele woord van God voorkomt. In Habakuk 3: 17, nadat hij al deze dingen had uitgesproken - hij sprak erover dat zijn binnenste beefde, zijn lippen sidderden, bederf kwam in zijn gebeente,²¹ hij had het erover dat hij verslagen was door de boodschap die God hem gegeven had voor de Joden - zegt hij in vers 17 :

17 Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen; al zouden de akkers geen spijs opleveren, de schapen uit de kooi verdreven zijn en er geen runderen in de stallingen zijn, 18 nochtans zal ik juichen in de HERE, jubelen in de God van mijn heil. 19 De HERE Here is mijn kracht: Hij maakt mijn voeten als die der hinden, Hij doet mij treden op mijn hoogten.

Mensen, dit is een overweldigende verklaring. Al die hopeloosheid, al die veroordeling, en hij zegt dat zelfs als er geen voedsel meer is, zelfs als er geen vee meer is, zelf als niets voor me werkt, nochtans zal ik juichen in de Here.

Ons verheugen is een besluit dat we maken. Het is iets wat je kunt kiezen te doen. Ik wil hier werkelijk iets rechtzetten en dat is dat veel mensen tegenwoordig door de duivel worden voorgelogen, door onze maatschappij. Er is een opvatting in onze maatschappij die we gewoon geaccepteerd hebben alsof het waar is en we hebben er geen vraagtekens bij gezet. Eén van die dingen is dat als jij je ongelukkig voelt, dat je daar niets aan kunt doen. Je móet wel ontmoedigd zijn. Als jij je zo voelt, dan moeten die gevoelens jou beheersen. Dat is niet waar. Ik kan je bijvoorbeeld verzekeren dat Habakuk geen kippenvel voelde, gevoelens van glorie die langs zijn ruggengraat gingen toen hij het feit begon te bevestigen dat hij temidden van welke situatie dan ook God ging prijzen.

²¹ Habakuk 3:16: Toen ik het hoorde, beefde mijn binnenste; op het gerucht daarvan sidderden mijn lippen; bederf kwam in mijn gebeente en ik beefde op de plaats waar ik stond; toch zal ik rustig afwachten de dag der benauwdheid, wanneer die aanbreken zal voor het volk dat met benden ons aanvalt.

In het zestiende hoofdstuk van het boek Handelingen kun je lezen dat Paulus en Silas midden in de nacht in de gevangenis werden gegooid, omdat ze het evangelie hadden verkondigd.²² Ze werden in een blok gesloten, hun handen en voeten werden in een blok gesloten. Ze waren in de kerker, in het binnenste deel van de kerker. En ik verzeker je dat ze geen wetten hadden op de behandeling van gevangenen. Ze waren in een vochtige plaats, het was er vol van ratten, vol van ziekte, er was daar waarschijnlijk geen licht. Het was een slechte situatie. Ze voelden zich niet goed. Er overviel hun echt geen vreugde, maar Paulus en Silas, precies zoals we daarnet gelezen hebben in 2 Korinthiërs 4, keken niet naar de dingen die ze konden zien, maar naar de dingen die ze niet konden zien. Paulus zei in Filippenzen 3 dat hij God wilde kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden.²³ Paulus begreep dat, terwijl hij werd vervolgd, hij het eigenlijk niet was die vervolgd werd, maar dat het Jezus was. Jezus had Paulus dat verteld, toen hij bekeerd werd op de weg naar Damascus. De Heer verscheen aan hem en zei: "Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?"²⁴ Dus Paulus, toen nog Saul, had Jezus niet fysiek vervolgd, maar hij had de mensen van Jezus vervolgd, de volgelingen van Jezus, en Jezus zette ze in de eerste persoon en zei: "Jij vervolgt Mij." Ik geloof dat Paulus daaraan dacht. Hij dacht daaraan terug en hij begon over de Vader te denken en dat de vervolging niet echt om hem ging, maar dat Jezus vervolgd werd en dat Hij door hem leed. Hij begon te zien hoe Jezus het zich persoonlijk aantrok. Hij kende de houding van Jezus en hij begon God te prijzen. Het was een besluit van zijn wil, gebaseerd op waar hij aan dacht. Als hij aan zijn probleem zou hebben gedacht en hoe oneerlijk het was, als hij aan zijn pijn had gedacht, zijn ongemak, als hij zou hebben gedacht aan een mogelijke veroordeling die de Romeinen op hem zouden kunnen leggen, enzovoort, als hij aan al die dingen zou hebben gedacht, dan zou hij ontmoedigd zijn geraakt. In Spreuken 23: 7 staat: "*Want als iemand die zijn eigen plannen maakt, zo is hij.*"²⁵ Waar je ook maar aan denkt is wat je zult zijn. Als je aan ontmoedigende dingen denkt, dan zul je ontmoedigd zijn. Als je aan deprimerende dingen denkt, dan zul je depressief zijn. Maar aan de andere kant, als je aan God denkt, als je denkt aan de dingen die boven zijn, dan zul je gezegend worden. En dat is precies wat lofprijs doet. Midden in de gevangenis begonnen Paulus en Silas God te prijzen en te aanbidden en toen ze dat deden kwam er een aardbeving.²⁶ Er was hier geen toeval in het spel. Deze aardbeving kwam rechtstreeks van God en het werd opgewekt door het prijzen van God. Lofprijns wekte deze kracht op en ze werden bevrijd uit die negatieve situatie. Maar het was iets waar ze voor kozen om te doen.

²² Hand. 16:23-24: 23 en na hun vele slagen gegeven te hebben, wierpen zij hen in de gevangenis met bevel aan de bewaarder hen zorgvuldig te bewaken. 24 Daar deze zulk een bevel ontvangen had, zette hij hen in de binnenste kerker en sloot hun voeten zorgvuldig in het blok.

²³ Fil. 3:10-11: 11 (Dit alles) om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, 11 zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.

²⁴ Hand. 9:3-5: 3 En terwijl hij daarheen op weg was, geschiedde het, toen hij Damascus naderde, dat hem plotseling licht uit de hemel omstraalde; 4 en ter aarde gevallen, hoorde hij een stem tot zich zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? 5 En hij zeide: Wie zijt Gij, Here? En Hij zeide: Ik ben Jezus, die gij vervolgt.

²⁵ King Jamesvertaling Spreuken 23:7: For as he thinketh in his heart, so is he. Zoals hij in zijn hart denkt, zo is hij.

²⁶ Hand. 16:25-26: 25 Maar omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gods lof, en de gevangenen luisterden naar hen. 26 Doch plotseling kwam er een zware aardbeving, zodat de grondvesten der gevangenis schudden; en terstond gingen alle deuren open en de boeien van allen raakten los.

Het is verkeerd te denken: "Ik ben niet in de stemming om God te prijzen." Wel, wie kan het schelen hoe jij je voelt. Je gaat het doen omdat Gods woord zegt dat je het moet doen. Om je te laten leiden door je emoties is heel erg onvolwassen. En ik zeg dit in liefde, want het gaat net zo goed voor mij op als voor ieder ander. Maar we zijn opgegroeid met het idee dat onze gevoelens ons moeten beheersen. We hebben toegestaan dat onze gevoelens ons overheersen en ons controleren en dat is niet juist. Gevoelens zijn er om van te genieten als ze goed zijn en ze moeten worden afgewezen als ze slecht zijn, maar ze moeten ons nooit iets dicteren. Dat is fout. Het is weer de psychologie die ons verteld heeft dat we onze gevoelens niet moeten onderdrukken maar ze moeten uitspreken. Ik geloof ook niet dat je dingen van binnen moet opkroppen en ze moet laten sudderen en er op moet broeden. Ik ben het ermee eens dat dat niet goed is. Maar als je negatieve gevoelens hebt, dan zou je, in plaats van dat je ze uitspreekt, ze moeten verwerpen en in plaats daarvan kiezen voor de positieve gevoelens van lofprijs en het verheerlijken van God. Als je daarvoor zou kiezen, dan zul je een nieuwe kracht in je leven ervaren. Onze gedachten zullen daardoor op God gericht zijn. Van binnen zou ons geloof beginnen met overvloeien. We zouden in volmaakte vrede bewaard worden en als die dingen beginnen te werken, dan zeg ik je, dan zou je beginnen te ontdekken dat de kracht van God in je leven begint te stromen. Satan zal geen ingang meer hebben.

Vandaag de dag zijn er veel mensen die vechten tegen depressie en ontmoediging. Tijdens mijn reizen in mijn bediening heb ik in de kerk tot wel 80 of 90 procent geestvervulde Christenen gezien die opstaan als ik mensen, die ontmoedigd zijn, uitnodig naar voren te komen. Nu ga ik niet mensen veroordelen, want ik begrijp het wel, maar het is fout, fout, fout dat Christenen, geestvervulde Christenen, voortdurend bezig zijn om tegen depressie en ontmoediging te vechten. En weer zullen sommige mensen misschien zeggen: "Maar jij begrijpt mijn omstandigheden niet." Dan zeg ik weer dat jouw omstandigheden niet erger zijn dan die van Paulus, zoals hij in 2 Korinthiërs 4 beschrijft en toch was hij in staat om zich te verheugen en te zeggen dat ze slechts een lichte last der verdrukking zijn. Niet jouw omstandigheden maken jou depressief, maar de manier waarop je erop reageert. Als jij aan die omstandigheden denkt, als je denkt aan negatieve dingen, dan ben je zoals je in je hart denkt. Maar als jij ervoor kiest om God te prijzen, dan kun jij uit die dingen komen. Je kunt voorspoedig zijn. Het maakt niet uit wat je omstandigheden zijn.

Veel mensen proberen hun geloof te gebruiken om van alle problemen af te komen. Wel, tot op zekere hoogte kun je dat doen. Je kunt een heleboel problemen voorkomen door gewoon in het Woord van God te wandelen. En sommige problemen zijn gewoonweg demonische aanvallen. Je kunt deze overwinnen door het Woord van God. Maar je zult nooit ieder probleem kunnen ontwijken. Als je voor 100 procent gezond zou zijn, zodat je nooit lichamelijke problemen zou hebben, als je welvarend zou zijn, zodat je nooit financiële problemen zou hebben, dan kan ik je verzekeren dat je dan nog geen verantwoordelijkheid zult kunt nemen voor ieder persoon die in je leven komt. Satan zal altijd iemand hebben die in je leven komt en je tegen de haren instrijkt. Dus ook al is het niet in een ander gebied, je zult iemand hebben die tegen je zal zijn, die iets doet om je te kwetsen en je te beledigen. Als jouw idee

van wandelen in vrede en overwinning is dat al je problemen van je weggenomen zijn, dan zul je dat nooit bereiken. Wat jij moet doen is herkennen dat het niet uitmaakt wat de duivel tegen je inwerpt, dat je temidden daarvan voorspoedig zult zijn. Jij gaat God prijzen en jij gaat je aandacht op God richten en daarom zal God je in volmaakte vrede bewaren. Dat is de manier waarop we met druk in dit leven omgaan. Jouw omstandigheden maken jou niet zoals je bent. Het is jouw keuze. Je kunt er ofwel voor kiezen om depressief of ontmoedigd te worden, ofwel je kiest ervoor om gezegend te zijn. Nu zijn er mensen die hiernaar luisteren die zeggen: "Ik heb niet voor ontmoediging gekozen. Het is gewoon zoals ik me voel." Wat ik je zeg is dat jij je niet kunt laten overheersen door je gevoelens. Gewoon omdat jij je depressief voelt betekent dat niet dat je depressief moet zijn. Ik krijg ook wel eens depressieve gevoelens, maar ik kies ervoor ze van de hand te wijzen en ik kies ervoor mezelf op te bouwen en me te verheugen in de Heer.

In 1 Samuël 30 is een voorbeeld van David die zich 13 jaar lang in een moeilijke situatie bevond. Hij was tot koning gezalfd en toch, vanwege zijn integriteit, was hij nog geen koning geworden. Hij had Saul, de vorige koning, die een goddeloos leven leidde en door God was verworpen, kunnen vermoorden. Hij had mogelijkheden om Saul te vermoorden en het koninkrijk over te nemen, maar toch deed David dat niet. Hij handelde als een integer persoon en daar moest hij duur voor betalen. Hij had zijn vrouw verloren, want Saul had zijn vrouw afgenomen en haar aan een andere man gegeven. Hij was uit het land Israël verjaagd. Hij moest een keer doen alsof hij gek geworden was en het speeksel in zijn baard laten lopen en doen of hij volkomen buiten zinnen was om zijn hachje te redden. Hij stond onder grote druk en hij had niets anders dan het uitschot van Israël dat met hem leefde en zijn leger vormde waarvoor hij werkte, en hij had honger geleden en zo gaat het maar door. Zie je, hij moest grote ontberingen doorstaan.

En uiteindelijk, om het nog erger te maken, had hij een nieuwe vrouw, Abigail, en kinderen en met al zijn mannen hadden ze een stad verkregen. Toen ze terugkeerden naar die stad waren de Amelekieten gekomen en hadden de stad overvallen en alle vrouwen en kinderen meegenomen en ze hadden de stad verbrand, ze hadden de hele stad geplunderd. En boven alles konden al deze dingen die David troffen dramatisch zijn geweest. Ik bedoel, 13 jaar lang scheen het dat alles verkeerd ging en dit kon de laatste druppel zijn. Maar behalve dat, toen zijn eigen mannen, die hij had gevoed en die hij had verdedigd en voor wie hij moest zorgen en die hij steeds integer had behandeld, toen deze mannen ontdekten dat hun stad geplunderd was en hun vrouwen en kinderen waren verdwenen, werden ze kwaad en waren ze van plan het op David te verhalen. Ze waren van plan hem te stenigen. Dit staat allemaal in 1 Samuël 30.

En temidden van deze situatie staat er dat David zijn stem verhief en weende tot hij niet meer wenen kon. Dit toont wel aan dat hij zich depressief voelde. Maar toen de mensen van plan waren hem te stenigen, in plaats van dat hij ermee doorging, in plaats van op te geven, en ik kan je verzekeren dat hij uit menselijk oogpunt gezien het volste recht had om het op te geven, zegt de Schrift in 1 Samuël 30, in vers 6, dat David zich sterkte in de Here.²⁷ Hij deed precies waar

²⁷ 1 Samuël 30: 4-6: 4 Toen verhieven David en het volk dat bij hem was, hun stem en weenden, tot zij niet meer wenen konden. 5 Ook de beide vrouwen van David waren gevangengenomen:

wij het hier over hebben. Hij had verschrikkelijk negatieve omstandigheden en hij richtte zijn aandacht op God. Hij dacht terug aan de beloften die God hem had gegeven. Hij dacht terug aan de dag dat Samuël hem tot koning had gezalfd, hij dacht aan de beloften en hij begon God te prijzen. Ik weet zeker dat sommige Psalmen die in onze Bijbel staan daarover gaan. Temidden van dat alles begon hij God te prijzen en hij sterkte zich in de Here. Het gevolg was dat hij in staat was om al zijn vrouwen en kinderen die de Amelekieten van hem hadden gestolen terug te veroveren. Hij kreeg alle geroofde goederen terug en hij kreeg veel meer terug dan hij verloren had, en binnen slechts enkele dagen werd zijn uitzicht om koning van Israël te worden verwezenlijkt. Als hij op dat moment zou hebben opgegeven, zou hij, minder dan 48 uur verwijderd van de vervulling van zijn droom, hebben verloren. Maar zie je, temidden van die negatieve situatie sterkte hij zich in de Heer.

Wij kunnen dat ook doen. De reden dat zoveel mensen tegenwoordig tegen depressie vechten is omdat alles in de natuurlijke wereld is afgestemd op het negatieve en om depressief te zijn. Als we het onszelf toestaan om gedomineerd te worden door het denken van deze wereld zullen we een depressie krijgen. Maar we kunnen voor lofprijs kiezen. We hoeven niet aan de dingen in deze wereld te denken. We kunnen onze aandacht richten op de dingen die boven zijn.

Weet je, in de nieuwsberichten krijg je alleen het negatieve nieuws te horen. Ze vertellen je niet de goede dingen, ze vertellen je de slechte dingen. Als je daarnaar luistert, dan ga je negatief worden en word je depressief. Ik herinner me dat nog niet eens zo lang geleden, ongeveer een jaar geleden, toen de Verenigde Staten de Golfoorlog begonnen²⁸, dat de leden van het congres en een heleboel andere mensen zeiden dat het een bloedbad zou worden voor de Verenigde Staten. Er waren mensen die voorspelden dat meer dan 20-, 30.000 Amerikanen zouden sterven. Dat we weggevaagd zouden worden door al het Russische materieel, de tanks daar en dergelijke dingen. Ze zeiden al deze negatieve dingen. En maar weinig mensen hadden de moed daar tegenin te gaan en te zeggen dat het niet zou gebeuren. Het veroorzaakte angst en zorg bij de mensen. De mensen gingen ongerust de oorlog in. Maar terugziende was het verlies aan levens het kleinst in de geschiedenis van de Verenigde Staten. We gingen de oorlog in en ons materieel bleek superieur te zijn over dat wat de Irakezen hadden. Ik bedoel, de dingen die gebeurden waren gewoonweg ontzagwekkend. Waar waren al die mensen die een jaar of zo geleden al deze verschrikkelijke voorspellingen deden? Nou, als iemand een klein beetje gezond verstand zou hebben, dan zouden ze die mensen niet meer in de regering gekozen hebben. Ze zouden beseffen dat deze mensen het bij het verkeerde eind hadden, dat ze het helemaal mis hadden. Maar helaas moet ik zeggen dat deze mensen nog steeds in de regering zitten. Ze doen nog steeds hun negatieve voorspellingen en de mensen luisteren ernaar. Als je naar zulke mensen luistert, dan raak je in de war. De nieuwsmedia is tegen berichtgeving vanuit een Christelijk, Goddelijk perspectief.

De waarheid is dat ik geloof dat we in ons land de grootste opwekking meemaken die ooit in de Verenigde Staten is geweest. Veel mensen zullen dit ter

Achinoam, de Jizreëlitische, en Abigail, de vrouw van de Karmeliet Nabal. 6 En David geraakte zeer in het nauw, omdat het volk ervan sprak hem te stenigen, want het gehele volk was bitter gestemd, ieder om zijn zonen en dochters. Maar David sterkte zich in de HERE, zijn God.

²⁸ De Golfoorlog begon in 1990.

discussie stellen. Maar ik baseer dit op wat het woord van God zegt. Ik baseer het op wat ik vandaag de dag in het Lichaam van Christus zie. Ik geef toe dat er heel veel problemen zijn. Ik geloof dat de menigte van satan meer van zich laat spreken en meer zichtbaar is dan ooit eerder het geval is geweest en als jij je op die dingen focust dan zou je een goed pleidooi kunnen houden dat Amerika in een moreel verval is geraakt. Maar als je er werkelijk naar kijkt vanuit Gods gezichtspunt, dan zul je ontdekken dat het heel anders is dan zoals de nieuwsmedia het presenteert. De rechten van de homoseksuelen bijvoorbeeld. Ze hebben zoveel aandacht gekregen dat ze enorm vaak in de ether komen. En mensen horen zoveel over Aids, over dat homoseksuelen in elkaar worden geslagen, enzovoort, dat er een mentaliteit in de mensen is ontstaan dat homoseksuelen werkelijk geaccepteerd zijn door de maatschappij, tenminste, dat het die kant uitgaat, dat ze een geweldige ingang hebben, enzovoort. En toch hoorde ik op 1 januari 1992 over een onderzoek waarin een opiniepeiling werd gehouden en in dat onderzoek, het spijt me, maar ik weet de naam niet meer van dat onderzoek, ik hoorde het op het radiostation KPBC in Dallas. Ze lazen de uitkomst voor en ze zeiden dat in 1960 68 procent van de Amerikaanse bevolking dacht dat homoseksualiteit verkeerd was. Niet dat ze zeiden dat ze zelf niet homoseksueel waren, maar dat men dacht dat het voor iedereen verkeerd was, dat het pervers was, dat het niet normaal was. 68 Procent van de Amerikaanse bevolking dacht er zo over. En raad eens wat het percentage op 1 januari 1992 was. De meeste mensen zouden denken dat het minder dan 50 procent zou zijn. Dat is in ieder geval de reactie die ik had, omdat je naar de nieuwsberichten luistert. Maar de uitkomst in dit onderzoek toonde aan dat in januari 1992 75 procent van de Amerikaanse bevolking dacht dat homoseksualiteit verkeerd was, dat het pervers was. Met andere woorden, sinds 1960 was de toename 7 procent.

Op dat gebied zijn we moreler dan in de zestiger jaren. En toch is dat niet het beeld wat de meeste mensen hebben, omdat de nieuwsmedia niet billijk en eerlijk is over dingen. Ze schetsen een negatief beeld. Ze neigen naar al deze dingen. Ik weet bijvoorbeeld dat de NOW organisatie, de National Organisation of Women (Nationale Vrouwenorganisatie) voortdurend geciteerd wordt. Telkens als iets voor het Hoogerechtshof komt, telkens als er iets is over het recht van abortus, dan gaan ze naar deze groep vrouwen en vragen hun mening, omdat ze zogenaamd de woordvoerders van vrouwen zijn. En toch zijn er maar 200.000 vrouwen bij deze organisatie betrokken. Ze vertegenwoordigen in feite minder mensen dan de meeste organisaties die op de een of andere manier politieke invloed hebben. Maar er is ook een Christelijke organisatie, de Concerned Women for America (Vrouwen die zich inzetten voor Amerika), opgericht door Beverly LaHaye. Ik weet niet precies de aantallen, maar ze hebben een vertegenwoordiger hier in Colorado Springs met wie ik heb gesproken en ik kreeg wat informatie uit de eerste hand. Ik weet zeker dat meer dan 600.000 vrouwen lid zijn van die organisatie en ik geloof dat het tegen de miljoen loopt. Dus nationaal vertegenwoordigen ze drie keer meer de Amerikaanse vrouw, maar je hoort dat ze nooit geciteerd worden. We hebben al deze samenkomsten in de hoofdstad waar letterlijk honderden of duizenden mensen op af komen en ze protesteren bijvoorbeeld tegen abortus. Ik heb een krant waar ik nog niet zo lang geleden een foto uitgeknipt heb. Op een plek waar meer dan 100.000 mensen tegen abortus demonstreerden stonden er op de foto ongeveer twaalf mensen met borden vóór abortus en zij waren degenen die op de voorpagina kwamen, zij waren degenen die in het artikel verschenen.

De reden dat ik dit naar voren breng is om te zeggen dat onze wereld naar het negatieve neigt. Als we daarnaar luisteren, dan zullen we de opvatting krijgen dat veel dingen uiteenvallen. Het is echt verschrikkelijk en als je zo denkt word je depressief. Maar de waarheid is dat God tegenwoordig grote dingen doet. Er zijn procentueel en in aantallen gezien tegenwoordig meer wedergeboren geestvervulde christenen in de Verenigde Staten dan er ooit geweest zijn in de geschiedenis van dit land. Er zijn meer morele mensen die bidden en God zoeken dan er ooit geweest zijn. Kijk bijvoorbeeld naar 1 Koningen 19. Elia dacht niet meer aan de dingen van God. Hij ging naar het negatieve kijken. En Elia werd zo depressief dat hij God vroeg om hem te doden. Uiteindelijk sprak de Heer tot hem en zei: "Wat doe je hier, Elia?" En hij begon God te vertellen hoe ijverig hij voor Hem was geweest. Toen zei hij: "Ik ben de enige die overgebleven is"²⁹, maar dat was niet de waarheid. Elia wist dat het niet waar was. Hij had die informatie al. In hoofdstuk 18 van 1 Koningen – wat ik daarnet vertelde gebeurde in het 19de hoofdstuk – maar in hoofdstuk 18 had Obadja aan Elia verteld dat hij 100 profeten van de Heer had genomen. Hij sprak over geestelijken, mensen die nog steeds pal voor God stonden, en hij had ze verborgen gehouden tijdens de hongersnood en hen gevoed met brood en water.³⁰ Dus toen Elia dat hoorde, wist hij dat er tenminste 100 godvruchtige mensen over waren. Toch, toen de Heer tot hem sprak, zei hij: "Ik ben de enige die is overgebleven." Zie je, hij had het anders gehoord, maar hij had een opvatting, hij werd negatief en als je dat eenmaal wordt, dan begin je de negatieve kant van de dingen te zien.

Onze tegenwoordige maatschappij is er een meester in om van alles de negatieve kant te belichten. We hebben het negatieve verheerlijkt. We berichten over zoveel negatieve dingen en helaas is de kerk één van de grootste promotors geworden van deze negatieve houding. Op de één of andere manier vinden kerken het heerlijk om te vertellen hoe slecht de situatie is. Ik denk dat het ons meer rechtvaardigt omdat we niet die impact maken die we zouden moeten hebben. We hebben het gevoel dat het gewoon zo'n grote strijd is, dat we er niets aan kunnen doen. Het geeft ons soelaas, het haalt de scherpe kantjes van onze mislukkingen af. En dus gebeurt het vaak in de kerk. Wel, ik ben in plaatsen geweest en ik heb dit gezien omdat ik veel rondreis. Ik heb het meer dan eens gezien dat ze op veel plaatsen zeggen, man, dit is de meest occulte hoofdstad van de Verenigde Staten. Dat is me in tenminste meer dan een dozijn plaatsen gezegd. Nu kunnen ze niet allemaal de occulte hoofdstad zijn en ze kunnen niet allemaal die satanische macht te verduren hebben. De waarheid is dat als ze maar een beetje satanisch vertoon zien of iets wat in dat gebied gaande is, dan willen ze kunnen zeggen dat satan bezig is. Op de één of andere manier is het opwindend om te zeggen: "Man, we zijn in deze strijd, we moeten er een vuist tegen maken." De waarheid is dat satan behoorlijk aan het verliezen is. Nu zeg ik niet dat satan geen overwinningen heeft behaald. Hij heeft sommige

²⁹ 1 Kon. 18:9-10: 9 Hij kwam daar bij een spelonk, waar hij overnachtte. En zie, het woord des HEREN kwam tot hem en Hij zeide tot hem: Wat doet gij hier, Elia? 10 Daarop zeide hij: Ik heb zeer geijverd voor de HERE, de God der heerscharen, want de Israëlieten hebben uw verbond verlaten, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik alleen ben overgebleven, en zij trachten mij het leven te benemen.

³⁰ 1 Kon. 18:13: Is het mijn heer niet meegedeeld, wat ik gedaan heb, toen Izebel de profeten des HEREN doodde? Toen heb ik van de profeten des HEREN honderd man verborgen, vijftig bij vijftig in een spelonk, en ik heb hen met brood en water verzorgd.

veldslagen om onze kinderen gewonnen en er zijn andere gebieden waar hij gewonnen heeft, maar God wint ook. Ik zeg dat er twee kanten aan zitten. Het koninkrijk van God wordt sterker en het koninkrijk van satan wordt sterker. Hoe kan dat nou gebeuren? Omdat de middenmoot verdwijnt, mensen die moreel zijn, maar die niet werkelijk God zoeken, maar die je ook niet zou kunnen classificeren als satanaanbidders of dat ze een perverse levensstijl hebben. Ik geloof dat de middenmoot aan het verdwijnen is, zodat mensen of heet, of koud zijn. Je kunt je richten op het koude, je kunt je focussen op al het negatieve en je kunt een somber beeld schetsen, of je kunt je focussen op het positieve. Er is heel veel positiefs in de wereld. Er is heel veel positiefs in jouw situatie als je alleen maar wakker wordt en het gaat zien.

In mijn eigen persoonlijke leven ken ik tenminste 38 mensen die ofwel uit de dood zijn opgewekt ofwel zelf iemand uit de dood hebben opgewekt. Eén van mijn vrienden in Salt Lake City heeft persoonlijk 8 mensen uit de dood opgewekt. Er werkt iemand bij me, Don Krow, wiens dochter uit de dood is opgewekt. Hij bad voor haar. Ik heb net een bijeenkomst in Kansas City gehad waar tijdens één van de avonden twee mensen naar voren kwamen die uit de dood waren opgewekt. Ik was erbij toen één van hen uit de dood werd opgewekt. Hij was 45 minuten dood tijdens één van mijn diensten elf jaar geleden en de voorganger en de mensen uit de kerk gingen naar hem toe om voor hem te bidden en hij werd opgewekt uit de dood en teruggebracht terwijl hij 45 minuten dood was geweest. De reden dat ik dit vertel is om te zeggen dat er in de hele Bijbel slechts 8 mensen zijn die uit de dood zijn opgewekt. En het is overweldigend te denken dat er hier één persoon is die tenminste 38 mensen kent. Dat is vier keer, bijna vijf keer zoveel als de mensen waarvan in de Bijbel staat dat ze uit de dood zijn opgewekt.

Dat is iets om opgewonden van te raken. Er gebeurt iets in onze dagen. Ik geloof dat God in beweging is. Er gebeuren grote dingen. Maar we raken gefocust op het negatieve. De nieuwsmedia gaan je niet vertellen over alle dingen die God doet. Ze laten niet de positieve kant zien, maar ze geven de schaduwkant. We moeten wakker worden. We moeten onszelf door elkaar schudden en herkennen dat we negatief zijn geworden. We zijn mopperaars en klagers geworden. En de reden dat mensen tegenwoordig depressief en ontmoedigd zijn geraakt is vanwege de dingen waar ze hun aandacht op richten. Het zijn niet je hormonen die je depressief maken. Dat is alweer een gebied waar mensen zich in vastgebeten hebben, dat er een chemische onevenwichtigheid is wat dit en dat heeft veroorzaakt. Nee, er zit een luchtje aan dit soort denken. Als we onze houding zouden veranderen en beginnen God te prijzen als onze steun in iedere situatie, zoals Paulus en Silas in de kerker deden, dan zouden we het leven van God ervaren. We zouden gezegend zijn. Je zou in volmaakte vrede worden gehouden. Je gedachten zouden op God zijn gericht en je geloof zou beginnen met overvloeien.

Ik maakte eens iets mee in Engeland. Ik denk dat het in 1990 was. Er was een vrouw die naar één van onze bijeenkomsten was gekomen. Ze was net ontslagen uit een psychiatrische afdeling. Ze was in een psychiatrisch ziekenhuis geweest. Ze had zelfmoordneigingen en een aantal keren had ze geprobeerd zichzelf van kant te maken. Een familielid had haar die ochtend meegenomen. Ik wist dit niet allemaal van haar, maar ik wist wel dat God haar bijstond en ik riep haar naar voren en begon voor haar te bidden. En tijdens die ochtend had ik in deze lijn

gepreekt, ik had gezegd dat er geen enkele chemische onevenwichtigheid is, dat het niet je hormonen zijn, maar dat het is omdat je aan dingen denkt die je depressief maken. Je kunt ervoor kiezen gezegend te zijn. Het is jouw keuze, jij hebt er een keuze in. Dat is wat ik die ochtend preekte. Ik riep die vrouw naar voren en begon voor haar te bidden en terwijl ik dat deed toonde de Heer me dat ze mentaal instabiel was geweest. Ik zei niet dat ze in een ziekenhuis was geweest. Ik denk het tenminste niet. Maar ik noemde via een woord van kennis dat ze gevochten had tegen mentale ziekte. Ik noemde dat ze zelfmoordneigingen had. Ik vertelde haar dit alles en vertelde haar dat het haar keuze was. Als zij vrij wil zijn, dan kan ze ervoor kiezen vrij te zijn. Ze kan of depressief en overladen met schuldgevoel zijn of ze kan ervoor kiezen dat ze vergeven is en God prijzen. Deze vrouw was al wedergeboren en toch ervoer ze deze problemen. In ieder geval, de volgende dag belde ze de voorganger en vertelde dat toen ze wakker werd ze zich weer depressief voelde. Ze begon daar weer in terug te gaan, maar toen herinnerde ze zich wat ik haar had verteld en ze koos er gewoon voor om te beginnen God te prijzen. Toen zei ze dat het goed met haar was gegaan. In die week dat ik daar was belde ze nog één of twee keer en ze had hetzelfde gedaan en het ging goed met haar. Het is nu ongeveer twee jaar geleden dat deze vrouw werd vrijgezet. Ze is op de televisie geweest, voor de radio, ze geeft nu cursussen en vertelt mensen hoe ze vrij kunnen komen. Ze is gewoonweg een geweldig getuigenis. Deze vrouw was niet in staat om te functioneren, maar nu helpt ze andere mensen omdat ze beseftte dat het een keuze was. Het was een beslissing.

We kunnen ervoor kiezen om gezegend te zijn. Als jij vandaag depressief bent, dan koos je ervoor om aan dingen te denken die je depressief maakten. Als je ervoor zou kiezen om aan waardige, reine en beminnelijke dingen te denken, zoals het in het vierde hoofdstuk van de Filippenzenbrief staat³¹, dan zou je het resultaat ervaren. In Romeinen 8:6 staat dat de gezindheid van het vlees de dood is, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede. De gezindheid van de Geest is de gezindheid van het Woord. Johannes 6:63 zegt: "*De woorden die Ik tot u gesproken heb zijn geest en zijn leven.*"

Als jij je gedachten op het Woord van God gericht houdt, dan zul je leven en vrede hebben. Als je iets anders hebt dan leven en vrede, dan heb jij je gedachten niet gericht gehouden op het woord van God. Hoe doen we dat? Lofprijns richt je aandacht op God. Lofprijns maakt je bewust van wat God aan het doen is en als jij je gedachten op God gericht houdt, dan zul je leven en vrede hebben. De vrede van God zal je harten en gedachten bewaren in Christus Jezus. God zal degene wiens gedachten op Hem gericht zijn in volkomen vrede bewaren, omdat hij op Hem vertrouwt.³² Je zult overvloeien in geloof als jij je gedachten op God gericht houdt. Als je begint te wandelen in dankzegging, zal geloof beginnen over te vloeien en je zult beginnen voorspoedig te worden zoals je dat nog nooit eerder hebt meegemaakt.

Lofprijns is waarvoor God ons heeft gemaakt, omdat dat is zoals Hij is. We zijn naar Zijn gelijkenis gemaakt. God is niet een mopperaar en klager. God zit niet in de hemel Zijn handen te wringen terwijl Hij zich afvraagt hoe Hij het ooit voor

³¹ Fil. 4:8: Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat.

³² Jesaja 26:3: Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt. 4 *Vertrouwt op de HERE voor immer, want de HERE HERE is een eeuwige rots.*

elkaar kan krijgen. Hij heeft vreugde en blijdschap in Zijn hart. En wij zouden God met vreugde en blijdschap moeten dienen wegens de overvloed van alles wat Hij aan ons gegeven heeft. Het is niet alleen lichamelijk, maar ook emotioneel en geestelijk. We hebben het nodig om God te prijzen en aan God de glorie te geven die Zijn Naam toekomt.

Er zijn letterlijk zoveel Schriftplaatsen die ik had kunnen aanhalen om dit te staven, maar ik geloof dat dit een basis heeft gegeven waarom lofprijs werkt. Als je de Psalmen gaat bestuderen en de Schriftplaatsen ziet waarin we worden aangespoord om God te prijzen, dan kunnen we begrijpen waarom het gaat werken. Als we het toepassen in ons leven, zullen we een overweldigende bevrijding ervaren, als we begrijpen wat de uitwerking is die lofprijs op de gelovige heeft.